

En Gång Ska Han Gråta

Garmarna

Å då skar hon linnet itu
Hon vill glömma, hon vill glömma
Inte kan hon bära det nu
Hon vill inte ha det kvar

Det var tänkt att visas för den
som hon lovat, som hon lovat
Han som aldrig kommer igen
Den hon inte vill ha kvar
Hon tar vad han har givit
går ut i skymningen
Det ska ned i svarta jorden
och hon ser mot himmelen

En gång ska han gråta
fast ingen orkar förlåta
Vad var dom värda hans dyra ord
De fick dö i den svarta jord
En gång ska han fatta
Hon grät men då ska hon skratta
Då ska hon dansa på lätta ben
med en annan i månens sken

Ingenting kan bli som förut
Hon ska glömma, hon ska glömma
Kärleken kan också ta slut
Den kan dödas med ett svek

Å då skar hon linnet itu
Hon vill glömma, hon vill glömma
Inte kan hon bära det nu
Hon vill inte ha det kvar

Och hon tar hans falska gåva
går ut i skymningen
Där i jorden ska den sova
och hon ser mot himmelen

En gång...
(Wester/Bäckman)